

(Manasses synd I.doc)

Varnings signaler för de unga

I Manasses synd

Kommentarer

Syfte

Att varna ungdomar för helvetet och man dem till omvändelse

Underbyggnad

1 Ungdomen sådd för livet

2 Varje levande varelse måste fulländas

3 Människan skapad för ändlös tillvaro

4 Gärningarna avslöjar personligheten (detta särskilt viktigt att påpeka eftersom mskan skall dömas efter sina gärningar)

”Ett fullständigt avslöjande av hennes gärningar uppenbarar hennes verkliga natur” 351

5 Förbindelse mellan Lammets kärlek och lammets vrede via Lammets renhet och helighet (Upp 6:16) 352

6 Jesu blod kan rena dig från synden

Bibelanknytningen

@ bibliskt allmängiltigt i kristen tradition

*** 2 Sam 12:7 s 351 Men Natan sade till David: ”Du är den mannen. Så säger HERREN, Israels Gud: Jag har smort dig till konung över Israel, och jag har räddat dig ur Sauls hand.

*** 2 Kon 21:17 s 350 Vad nu mer är att säga om Manasse och om allt vad han gjorde så ock om den synd han begick det finnes upptecknat i Juda konungars krönika.

*** 2 Krön 33:13 Och när han så bad till honom, lät han beveka sig och hörde hans bön och lät honom komma tillbaka till Jerusalem såsom konung. Och då besinnade Manasse att HERREN är Gud.

@ Ps 68:3 s 351 Såsom rök fördrives, så fördrivas de av dig; likasom vaxet smälter för eld, så förgås de ogudaktiga för Guds ansikte.

@ 1 Kor 4:5 s 351 Dömen därför icke förrän tid är, icke förrän Herren kommer, han som skall draga fram i ljuset vad som är fördolt i mörker och uppenbara alla hjärtans rådslag. Och då skall var och en undfå av Gud den berömmelse som honom tillkommer.

@ 2 Kor 5:10 s 351 Ty vi måste alla, sådana vi äro, träda fram inför Kristi domstol, för att var och en skall få igen sitt jordelivs gärningar, alltefter som han har handlat, vare sig han har gjort gott eller ont.

*** Upp 6:16 s 352 Och de sade till bergen och klipporna: "Fallen över oss och döljen oss för dens ansikte, som sitter på tronen, och för Lammets vrede.

*** Upp 6:16 s 352 Och de sade till bergen och klipporna: "Fallen över oss och döljen oss för dens ansikte, som sitter på tronen, och för Lammets vrede.

@ Upp 20:12 s 351 Och jag såg de döda, både stora och små, stå inför tronen, och böcker blevo upplåtna. Och jämväl en annan bok blev upplåten; det var livets bok. Och de döda blevo dömda efter sina gärningar, på grund av det som var upptecknat i böckerna.

Manasses synd. S 350

I.

Om de synder, han bedrev, är skrivet i krönikan om Judas konungar. 2 Kon. 21:17.

2 Kon 21:17 s 350 Vad nu mer är att säga om Manasse och om allt vad han gjorde så ock om den synd han begick det finnes upptecknat i Juda konungars krönika.

Unge vän! Åren fly. Livet är en sådd. Ungdomstiden, då allting knoppas, är en sådd för livet. Då grundlägges karaktären. Framtiden står i förhållande till varje ögonblick av din ungdom. Framtiden skördar ditt nuvarande liv. Ålderdomen skall antingen leva på kapitalet av en väl använd ungdomstid eller stappla med darrande lemmar, likt en förlorad son, till svinadraven i främmande land. Livet går igen.

Små handlingar uppföra din karaktärs byggnad. Verkan av ett enda ögonblick kan vara obegränsad. Varje levande varelse måste fulländas. Var är gränsen för din utveckling? Slumrar icke evigheten i ditt bröst. Broder, människan är skapad för en ändlös tillvaro! Om icke så vore, skulle hennes liv på jorden vara meningslöst. Livet är en begynnelse. Här lägges grunden för kommande utveckling.

Din egen hand har skrivit årens vita blad. Du är själv din egen dagbok. Du har skrivit din levnadssaga med eldskrift i din karaktär. Krönikan om Judas konungar är endast berättelsen om, hur dessa konungar levat. Varje människa, vare sig **(350 sen 351)** konung eller slav, måste

lämna, bidrag till denna berättelse om »Judas konungar». Där finnes du själv. I samvetets bok är du tecknad. Ditt livs gärningar gå igen.

Herren känner dig. Människans gärningar vittna om vad hon är, de uppenbara synderna gå före henne till dom. Syndaren träder inför Gud med samvetets bok. Det skulle icke behövas någon annan dom för människan än ett skärpt samvete. Denna bok synes vara förkommen, likt krönikan om Judas konungar, men domstiden skall föra den i ljuset »Böckerna upplätos, och de döda blevo dömda efter sina gärningar.»

Upp 20:12 s 351 Och jag såg de döda, både stora och små, stå inför tronen, och böcker blevo upplätta. Och jämväl en annan bok blev uppläten; det var livets bok. Och de döda blevo dömda efter sina gärningar, på grund av det som var upptecknat i böckerna.

När den förlorade sonen kom till sans, nedskrev han sin bekännelse. Natans ord: »Du är mannen» lade konungen till marken.

2 Sam 12:7 s 351 Men Natan sade till David: »Du är den mannen. Så säger HERREN, Israels Gud: Jag har smort dig till konung över Israel, och jag har räddat dig ur Sauls hand.

Då Hiskias son kände udden i Herrens dom, vaknade samvetet. »Då besinnade Manasse att Herren är Gud.»

2 Krön 33:13 Och när han så bad till honom, lät han beveka sig och hörde hans bön och lät honom komma tillbaka till Jerusalem såsom konung. Och då besinnade Manasse att HERREN är Gud.

Gudsförnekaren grät och bad till Gud. Det fräcka hånet tystnar.

Människan dömes efter sina gärningar. »Ty vi måste alla uppenbaras inför Kristi domstol, på det att var och en skall få igen sitt livs gärningar, evad det är gott eller ont.»

2 Kor 5:10 s 351 Ty vi måste alla, sådana vi äro, träda fram inför Kristi domstol, för att var och en skall få igen sitt jordelivs gärningar, alltefter som han har handlat, vare sig han har gjort gott eller ont.

»Dömen därför icke i förtid, innan Herren kommer, vilken ock skall bringa i ljuset, vad i mörkret är fördolt, och uppenbara hjärtats uppsåt.»

1 Kor 4:5 s 351 Dömen därför icke förrän tid är, icke förrän Herren kommer, han som skall draga fram i ljuset vad som är fördolt i mörker och uppenbara alla hjärtans rådslag. Och då skall var och en undfå av Gud den berömmelse som honom tillkommer.

Den avgörande dom, som här åsyftas, har ett genomträngande ljus. Tydligen syftar domen på människan själv, och hon dömes efter vad hon är. Ett fullständigt avslöjande av hennes gärningar uppenbarar hennes verkliga natur. Hon måste avlägga räkenskap för sitt liv, men går förlorad genom sig själv. — Syndaren avslöjas inför Gud. Det bliver för honom en avgörande dom att se Gud. »De ogudaktige förgås inför hans ansikte.»

Ps 68:3 s 351 Såsom rök fördrives, så fördrivas de av dig; likasom vaxet smälter för eld, så förgås de ogudaktiga för

Guds ansikte.

En skymt av hans alltigenom rena och heliga väsen skulle vara nog **(351 sen 352)** att för människan uppenbara hennes synd. Till och med den för alla troende kära uppenbarelsen av Lammet kommer syndaren att ropa till berg och högar om skydd för Lammets vrede. Är ej Lammet högsta uppenbarelsen av Guds kärlek? Göt han ej sitt blod till lösen för dem? Och de ropa: »Skylen oss för Lammets vrede!»

Upp 6:16 s 352 Och de sade till bergen och klipporna: "Fallen över oss och döljen oss för dens ansikte, som sitter på tronen, och för Lammets vrede.

Minnet av en trampad kärlek framkallar dessa rop. »Min synd är förlåten», sade en sjöman. »Men jag kan icke förlåta mig själv, att jag krossade min moders hjärta.» Minnet av hennes kärlek anklagade honom, och den älskande, i döden utgivna, var borta, Detta är din ställning som förlorad. Jesu blod ropar ifrån jorden. Golgata är ett Sinai för din själ. Du har föraktat hans kärlek, du har trampat hans blod, och nu är du skild ifrån honom evigt, för evigt.

Kunskapen om hans utgivande i döden kommer den förtappade syndaren att ropa: »Ve mig för en trampad kärlek! Jag föddes till att härska, och nu är jag fångslad. Han kallade mig till sin härlighet, och nu ligger jag i helvetet». Hågkomsten från jorden samlade bränsle för den eld, som aldrig slocknar. Barndomens lyckliga dagar, ditt föräldrahem och din gudfruktige far väcka sådana känslor, som du aldrig anat, och du ropar: »Borta, evigt borta!» Samvetet skakas av din fromme lärares röst, men du faller tillbaka, likt Saul, och ropar: »Ve mig!»

Den tid, Herren sökt din själ, kommer aldrig åter. Helvetets kval bränner dig. Din fader har gått till himmelen, din moder har avsomnat i Herren. De gråta ej mer. O, Manasse, tårarnas barn, var är du? Du bad ju våra böner, du sjöng ur min sångbok. Och nu ligger du i helvetet. »O, att jag hade fått dö i ditt ställe!» **(352 sen 353)**

Eller du kan räddas. Du lever ännu. Fly för ditt livs skull! Jesu blod kan rena dig från synden. Hans famn är ej sluten. Det finns ro för din arma själ. Kom hem, förlorade son!